

Държавен културен институт Културен център „Двореца“ Балчик

Млади таланти от Балчик пресъздават своя свят

В навечерието на един от най-светлите български празници 24 май, ден на българската просвета и култура и на славянската писменост, в Каменна зала на ДКИ КЦ „Двореца“ ученици от ОУ „Св. св. Кирил и Методий“ - гр. Балчик се събраха на място създадено от творци и превърнало се в място за творци, за да покажат своя свят чрез картини. Бъдещите художници подредиха изложба, на която представиха своите творби в следните жанрове: пейзаж, фигурална композиция, натюрморт и портрет. Интересното за

учениците от 5 до 8 клас, че те всъщност притежават разнообразни заложби. Част от тях се справят умело с писането на стихове и съчинения, които бяха

представени от младите автори. Някои от децата пеят в хора към читалище „Павел Хиландарски“, други танцуват балет или народни танци. Музикалното оформление на събитието също бе реализирано от възпитаници на училището. Всички те смело се включват в конкурси, за да докажат способностите си и заслужено печелят редица награди. Младите творци бяха подкрепени от техните ръководители - Цветелина Ангелова /изобразително изкуство/ и Милена Димитрова /български и литература/.

„Съвременни художници на Балчик“ отново творят в Двореца

За втора поредна година на територията на Архитектурно-парков комплекс „Двореца“ се проведе художествен пленер, част от проекта „Съвременни художници на Балчик“. Инициатор на проекта е Elite Art Club UNESCO - организация, чиито основни цели са да популяризира фундаменталните принципи на ЮНЕСКО, като организира комплексни културни проекти. На международно

ниво усилията ѝ са съсредоточени в насърчаването на международното интелектуално сътрудничество. Държавен Културен Институт „Културен център „Двореца“, който инициира множество проекти с цел развитието на гражданското общество чрез изкуството, е партньор от българска страна. От 22 до 28 май артистите, участващи в пленера рисуваха, вдъхновявайки се от неповторимата сре-

да на груповия паметник на архитектурното и парково изкуство „Двореца“. Творбите на художниците-пленеристи бяха подредени в галерия „Тунела“ на 27 и 28 май. Следва да бъдат представени и в галерия Elite Art - Букурещ, както и в Ella Traveland - Румъния. Така красотата на „Двореца“ ще бъде споделена с множество чуждестранни ценители на художественото изкуство, които ще отнесат със себе си и част от България.

Признателни думи за войните, паднали в Добруджа през Първата световна война

С още повече патриотизъм и гордост се изпълнихме всички, които бяхме дошли в каменната зала на ДКИ КЦ „Двореца“ - Балчик, по покана на г-жа Жени Михайлова, директор и Р Р г-жа Галя Георгиева, на презентацията на книгата „Добруджа във войните за национално обединение“, написана от г-н Петър Бойчев - директор на Р И М гр. Тутракан и г-н Радослав Симеонов от Р И М - гр. Добрич, автори и на книгата „Те загинаха за Добруджа“.

Увлекателно и подробно, дошлите от Добрич и Тутракан: г-н Симеонов и г-н Бойчев, където се намират най-големите войнишки гробища в България, ни разказаха за жертвите в голямата война през 1916- 1918 г. от българска страна. Научихме повече за кръвопролитните сражения срещу румънци, руснаци и сърби, постигайки забележителни победи над противника. Тези българи, водени от ген. Стефан Тошев, под звуците на „О, Добруджански край“, поправят историческата грешка, когато „румънските кокошки правят пладнешки обир“ на България през 1913г./според написаните отзиви от английската преса/.

Г-н Бойчев и г-н Симеонов са издирили за 10 години имената на 15 468 български герои, паднали за обединението на Родина. Много наши сънародници търсят следите на своите деди и прадеди, пазейки още документи и пожелатели снимки. Двамата родолюбиви добруджанци обикалят над 150 населени места в Румъния, където румънската администрация, особено след 1920 г., че и досега, старателно и съзнателно изтрива спомените и паметниците на българските войни на румънска земя, която до 1877 г. е била българска територия. Един пример: в гробището „PRO PATRIA“ в столицата Букурещ са

погребани 162 български войници и офицери, сега християнските кръстове са за жертвите в голямата война през 1916- 1918 г. от българска страна. На оригинални български монументи после са поставени други имена и се представят, че са в памет на румънските войници. Почти потънали в забравата са войнишките гробове и паметници в Бабадаг, с. Питулаци и с. Батоглуджунско, с. Мирча вода, с. Аджигьол и с. Яйла-Тулчанско, с. Кьорчешме-Междидийско, кариерата Пиатра рошу, с. Черна, църквата в гр. Мачин..... На много от тях имената са изписани на румънски език, а отдолу бледо се личат българските букви.

И днес, сто години след епичните победи и скъпите жертви, дадени из цяла Добруджа през Първата световна война, народната памет е съхранена, не само в Тутракан, Добрич, Търговище, Балчик и другаде. Тя е в словото на народния поет Иван Вазов, който прави венец на героите в стихотворението си „Новото гробище при Сливница“ и целия поетичен цикъл „Сливница“. За паметта на народа е изградена Костницата в София от Първата световна война. С а м о да припомним, че за преизмането на румънския Вердюн-Тутракан, превзет

за 36 часа, са участвали 45 000 румънски военноръководители, от тях са пленени 27 830 войници, 450 вражески офицери, 150 оръдия. Отгатак Дунава са успели да избягат малцина.

Българските загуби са: 53 офицери, 2 493 подофицери и войници. Ранени - 169 офицери, 7 623 войници, ала в архивите не са записани изчезналите. При битката край Кубадин са пленени 75 вражески офицери и 6 693 вражески офицери и обвезани от слава ще останат и подвизите на българските войни, водени от ген. Пантелей Киселов и „бащата на българската конница“ ген. Иван Колев. След падането на румънската столица на 6 декември 1916 г., на 23 декември се освобождава и гр. Тулча и се отхвърлят набезите на 3-а Донска казашка дивизия, която се спасява с бягство откъд р. Дунав. На 5 януари 1917 г. ген. Нерезов докладва на ген. Жеков: „Днес цялата Добруджа до устието на Дунав/“Св. Георгиевски ръкав/ е очистена от вражески крак!“

В Тутракан са изписани имената на 2 546 герои. Във фонда на Военното гробище в Добрич се съхранява написаното от кавалериста Симеон М. Дреновски от с. Бреница, общ. Кнежа, който е

видял и разбрал как край Добрич се погребват над 3 000 войни- наши и чужди. Страшна била картината край с. Ловчанци, Козлодуйци, днешния квартал „Рилци“ на Добрич-полетата са били осеяни с човешки трупове, раници, оръжия....

Потресавачи са спомените на журналиста Вл. Бобошевски, който като военен кореспондент е бил на фронта, при обоза, в болниците, на разрушените крепости, оцелелите църкви, гробища.... Ето част от написаното от него: „...Отминавам. Насреща ми идват деца с цветя, те бързат за юнашките гробища... Майки, гробовете на вашите деца не са забравени- над тех кандилото не угасва и цветята не увехват.“

Затова и идващите поколения трябва да съхранят нашето славно минало и помнят, че за да живеят свободно нашата земя е напоена с много човешка кръв, че за нашето Отечество те са загинали, жертвайки себе си- своя единичък живот - в името на България, а ние до края си да им бъдем признателни, незабравяйки и почитайки чувствите им подвизи и саможертва, казвайки високо и отчетливо: „Юнаци вечна да е славата ви и спете в мир!“

Георги ЙОВЧЕВ

Мамаду Диабате се завръща в България

Неговата виртуозност е забележителна - някои хора казват, че той има повече от две ръце. Определени музикални техники му позволяват да свири солово, създавайки внушението, че трима балафонисти свирят едновременно. От 2001 година, той е записал 11 албума. Компакт дискът „Кенея“ е първия в света запис на народна балафонна музика на народа на Самбла. Тази музика всъщност представлява трансформация на техния език в музика. Интересен факт е, че музикантите които не говорят на него, не могат да свирят тази музика. В наши дни групата на музикалния виртуоз включва два балафона,

което характеризира „Мамаду Диабате и Перкъшън Мания“. Това превръща проекта в единствената група в света от този тип, различна от всички други западноафрикански музикални състави. Музикалните диалози и ефектният дуел на балафоните е нещо много съществено по време на тяхното шоу. В момента Мамаду живее във Виена, Австрия. През 2006 г. той открива основно училище в Буркина Фасо, където в момента се изучават безплатно 550 деца. Мамаду Диабате пристига в България със своето трио: Драмане: балафон и флейта, Мамаду: балафон, Калифа: перкусия, джембе.